

ERASMUS

2022

MADRID
SPANYOLORSZÁG

Kiss Bettina

2022.

Neumann János Egyetem

Vannak pillanatok az életben, amikre nehezen lehet megfelelő szavakat találni. Az elmúlt pár hónap számomra kifejezetten ilyen pillanatokkal volt tele. Az első, Stuttgartban eltöltött Erasmus élményem után nem volt kérdés egy percig sem, hogy szeretnék-e egy következő mobilitáson részt venni. Játszottam a gondolattal már az első út előtt is, hogy milyen remek lenne egy másik országot is felfedezni, de Németország csak megerősített benne, hogy három hónap ilyen élményekből valóban túl kevés. Ismét együtt terveztünk azzal a barátnőmmel, akivel Stuttgartban voltam, mindkettőnknek egyértelmű volt, hogy még nem akarunk hazamenni, ilyen kalandból nem elég egy, addig szeretnénk élni az Erasmus nyújtotta lehetőségekkel, amíg csak lehet. Ezúttal mindenképpen egy melegebb, délibb, szabadabb, kicsit „bulisabb” várost szerettünk volna, ami minden tekintetben eltér Stuttgarttól, ezáltal pedig lehetőségünk volt ismét valami teljesen újat megtapasztalni. Nagyvárosban gondolkodtunk, ahol nagy a nyüzsgés, az élet. Így esett a választásunk Madridra, és még haza sem érkeztünk a németországi utunkról, beadtuk a pályázatunkat Spanyolországba. Az sem vehette el a kedvünket, hogy egyikünk sem beszélt spanyolul, gondoltuk majd angolul biztosan boldogulunk (hát nem... ☺).

KEZDETEK, MADRID

2022. február 5-én érkeztünk meg Madridba, csupán hat, Stuttgart után otthon eltöltött nap után. Spanyolország, a spanyol kultúra, az életfelfogásuk, a mentalitásuk, Madrid és az egész spanyol életérzés teljesen magával ragadott minket az első perctől kezdve. Mindig is nagy vágyam volt, hogy egy fővárosban élhessek, ami Madriddal és az ő közel 3,5 millió lakosával véleményem szerint egészen jól sikerült. Gyönyörű fehér, erkélyes épületek, tiszta utcák, hatalmas parkok, szuper tapasok és tapasozók, kedves, nyugodt emberek és jó idő. Mi így ismertük meg Madridot.

Néhány nevezetesség, amit nagyon ajánlott megnézni Madridban: Plaza Mayor (főtér), Gran Vía (fő út), Mercado de San Miguel (piac), Templom de Debod (park, naplemente), Museo Reina Sofía & Museo del Prado (legfontosabb múzeumok), Parque del Retiro (a legnagyobb és legszebb park), Parque de Atracciones, Hotel Riu Plaza Espana (Skybar a tetején, gyönyörű kilátással), Plaza de Cibeles (városháza, itt ünnepelnek minden nagyobb eseményt, pl. Real Madrid 14. Bajnokok Ligája győzelmét), Royal Palace of Madrid (királyi palota), Faro de Moncloa (kilátás innen is nagyon szép), Cerro del Tío Pío (gyönyörű kilátás Madridra, szuper hely naplementéhez).

TANULMÁNYOK

A kinti egyetemünk neve Universidad Complutense de Madrid volt, ahol pszichológiát és angol nyelv oktatását tanultuk. Ezek egyáltalán nem kötődtek semmilyen formában az itthon folytatott logisztikai mérnök tanulmányainkhoz, de őszintén örültünk, hogy ilyenre is volt lehetőségünk és ebbe is belekóstolhattunk. Ismét párhuzamosan végeztük a két egyetemet, tehát az itthoni tárgyainkat is ugyanúgy felvettük és teljesítettük, hogy elkerüljük a csúszást (ami egyébként a duális képzés miatt nem is megengedett, ezt már tudtuk az elején is). Kint pedig annak érdekében, hogy több szabadidőnk maradjon, ismét csak a minimális kötelező kreditet vettük fel (2 tárgy). Az oktatás kint angol nyelven történt, ami az elején nagyon lefárasztott minket, de a végére egészen jól bele lehet jönni a közel 2 óra folyamatos angoloszásba. Voltak napok, illetve hetek, amik nem voltak egyszerűek, de visszatekintve úgy gondolom teljes mértékben megérte, újra és újra ezt az utat választanám.

KÖZLEKEDÉS

Madrid metróhálózata szuperül ki van alakítva, 3-4 percenként járnak a metrók, tiszták, modernek, pontosak és megbízhatóak. Azt azért bele kell kalkulálni, hogy a város egyik pontjáról a másikba elérni nem pár perc, sokszor 20-30 percet is utaztunk, mivel valóban hatalmas a város. A buszok már nem annyira megbízhatóak, cserébe ugyanúgy tiszták és meglehetősen sokfelé járnak. A havi bérlet (25 év alattiaknak) 20€, ami korlátlanul használható bármely tömegközlekedési eszközön. „Bliccelni” gyakorlatilag lehetetlen, mert a metró be sem enged érvényes jegy nélkül, valamint folyamatosan vannak ellenőrök a bejáratnál, illetve a buszon is kiemelten figyelnek a sofőrök, hogy mindenki megváltsa a menetjegyet.

UTAZÁSOK, KIRÁNDULÁSOK

Bár Madrid teljes felfedezése is kitöltötte volna az öt hónapunkat, mindenképpen utazgatni is szerettünk volna, hogy minél több helyre eljuthassunk. Spanyolországon belül voltunk Sevilában, Córdobaiban, Granadában, El Escorialban és Toledóban is. Megnéztük a csodaszép Barcelonát is, ami régi nagy álma volt mindkettőnknek. Egy teljes hetet töltöttünk Mallorca szigetén is, ami szintén minden elképzelésünket felülmúlta, olyan volt, mint valami mesében, életünkben nem láttunk még szebb helyeket. Valamint sikerült eljutunk a gyönyörű Portugáliába is, azon belül is Portoba és Lisszabonba, két páratlanul gyönyörű városba, amik teljesen más hangulatúak voltak, mint Madrid. Itt láttam életemben először az Atlanti-óceánt, ami szintén hatalmas élmény volt számomra. Mindenkinek tudom ajánlani a fent

említettek városok/úti célok bármelyikét, teljes mértékben megérte mindegyik az utolsó centig. Illetve mindenhol Madridtól teljesen eltérő új hangulattal találkoztunk, új tapasztalatokkal gazdagodtunk és új oldalát ismerhettük meg a világnak.

AZ EMBEREK, A MENTALITÁS, A HANGULAT

Az emberekről és a kultúráról csak pozitívan tudok nyilatkozni, azt az egy tényezőt leszámítva, hogy sokszor nem szívesen, vagy egyáltalán nem is beszélnek angolul, ha tudnak sem. De ez se vegye el senki kedvét, az activityt nagyon szeretik, ami ezután következik :) Barátságosak, közvetlenek, nyitottak mindenre, nem stresszelnek, nem sietnek, nem idegesek, minden mindig mindegy, „majd lesz valahogy” & „egyszer élünk”. Mindig elkésnek, szétszórtak, hangosak, hajnal 2-kor fekszenek, délben kelnek. Nagyon szeretik a fizikai kontaktust, ölelgetnek, puszilgatnak ismeretlenül is, ami számunkra nagyon szokatlan volt az elején. Tanítottak minket spanyolul, cserébe ők is szerettek volna bizonyos szavakat megtanulni magyarul, így a végére tökéletesen tudták már a „szeretlek”, „hiányzol”, „pálinka” és „egészségedre” szavakat, bár ez utóbbi feladta nekik a leckét elég rendszeren.

ANYAGIAK

Nyilván elengedhetetlen egy ilyen beszámolóban megemlíteni az egyik legfontosabb befolyásoló tényezőt, az anyagiakat. Az alapítvány egy bizonyos összeggel támogat minden Erasmus mobilitáson részt vevő hallgatót, ám saját véleményem és tapasztalatom szerint az az összeg nem feltétlen lesz elegendő a teljes időszak fedezésére. Egy kényelmes és viszonylag színvonalas életvitelhez meg kell kicsit támogatni saját forrásból is a kinti kiadásokat. Mi az öt hónapból négyet ki tudtunk gazdálkodni a kapott összegből, az utolsót már magunknak álltuk, ám ehhez hozzá kell tennem, hogy ezalatt az idő alatt megjártuk egy-egy hét erejéig Portugáliát, Mallorcát, illetve Barcelonát is, amik természetesen nagyobb kiadások voltak. Azonban aki megengedheti magának, mindenképp áldozza rá a szükséges összeget, mert a pénz visszajön, a lehetőség viszont nem feltétlen. Egy átlagos bevásárlást tekintve Madrid meglepően olcsó volt magyarországi viszonylatban, sőt, merem állítani, hogy a termékek fele olcsóbb volt az itthoni áraknál.

A SZÁLLÁS

A szállásunk egy legfőképpen Erasmus hallgatóknak kialakított lakás volt Madrid központjában. 12-en (!) laktunk együtt, ami elsőre elég sokkoló lehet, de a végére ez lett a legpozitívabb élményem egész Madridból. 8 nemzetiség lakott együtt (mexikói, argentin,

kolumbiai, francia, cseh, skót, német és mi magyarok), hasonló korosztályból. Mindenkinek volt saját szobája, illetve volt három fürdők és egy közös konyhánk. Fogalmazzunk úgy, hogy elég családias volt az első pillanattól kezdve: papír vékony falak, túl kicsi konyha, recsegő parketta, nyikorgó ajtók, hajnal 2-kor üvöltöző lakótársak...:)

A TÁRSASÁG

Ugyanakkor pontosan amiatt kerültünk ennyire közel egymáshoz, mert a privát szféra gyakorlatilag nem létezett. Igazán sokat lehet tőlük tanulni a világszemléletükről és az életfelfogásukról, valamilyen oknál fogva képesek a világot sokkal derűsebben és pozitívabban látni, mint mi. Őszintébbek, mindig jó kedvűek, sugárzik belőlük a pozitív energia, többet dicsérnek, jó indulatúak, segítőkészek, hálásak és igazán jó barátok. Sokat tanítottak nekem az elfogadásról, a türelemről, saját magamról és az életről úgy egészében. Úgy szerettük egymást az ötödik hónap végére, mint a fogadott testvérek, mindig együtt voltunk, mindent együtt csináltunk, egymás szobájában ültünk, reggeltől estig beszélgettünk, piknikeztünk, papírrepülő versenyt rendeztünk az erkélyünkről, nemzeti ételeket főztünk egymásnak, táncolni tanítottuk egymást a konyhában. Egy nagy család lettünk az ötödik hónap végére... és úgy sírtunk, mint a gyerekek, mikor eljöttek az utolsó napok.

ÖSSZEGZÉS

Összegzésként megemlíteném, milyen sokszor hallottam, hogy „neked könnyű így, hogy beszéled a nyelveket, nekem tuti nem menne” vagy „bár lett volna nekem is bátorságom kimenni”. Véleményem szerint már nagyon csekély nyelvtudással is neki lehet indulni egy ilyen útnak, nincs lehetetlen, lehet mutogatni, rajzolni, fordítót használni. Nem szabad félni a honvágytól, a távolságtól, a magánytól, az újtól és az ismeretlentől, mert igazán csodás felismerésekkel lehet gazdagodni ennyire távol az otthonunktól. Soha vissza nem térő lehetőség, ami nem feltétlenül adatik meg minden embernek.

Illetve azt is hozzátenném, hogy nehezen lehetne öt hónapot pár oldalban összefoglalni, mert az érzéseket nem lehet átadni leírt szavakon keresztül. Ezt csak az tapasztalhatja meg 100%-ban, aki veszi a bátorságot és él a lehetőséggel. Erre bíztatnék tehát mindenkit, aki idáig elolvasta a beszámolómat és megvan a lehetősége: menjen és lásson világot, merjen kérdezni mindig mindenkit mindenről. Páratlan élmény, csodás emlék, fantasztikus tapasztalat, csak és kizárólag profitálni lehet belőle! :)

Illetve pár kép, ami esetleg még segíthet az élmények átadásában:

